

b a k i ş

Türkiye köklü bir bunalım dönemine girdi. Bu bunalım için yapılan analizler oldukça sığ ve yetersiz. Bunalımın çözümü daha çok, para politikalarında değişiklik yapılmasında, faizlerin düzenlenmesinde, dış borçların düzenlenmesi için iyi koşulların yaratılmasında aranıyor.

Yaşadığımız diğer krizlere göre bu defa dış dünya ile olan ilişkilerimiz daha önemli görünüyor. Gelişmiş ülkelerdeki mali çevrelerin onayını almaya yönelmiş bir program akılcı gösterilmeye çalışılıyor.

Programda büyüme, üretimi artırma, GSMH'yi bütüp toplum kesimleri arasındaki gelir dağılımı eşitsizliğini kaldırma unutulmuş görünüyor. Böyle bir model, dış borç ödemeleri için gereken kaynakların bulunmasını başarsa bile yeni bunalımlara yol açabilecektir. Nedeni çok açık: halkın katılımına dayanan bir demokratik hayat oluşturulmadığı sürece, ülkenin içindeki ekonomik ilişkiler rasyonelleştirilemez. Üretim artırılmadıkça, paylaşım daha adaletli bir hale getirilmedikçe, üretilen değerlerin siyasal mekanizmaları ellerinde tutanlar ve onlara yakın konumda olanlar tarafından talan edilerek yok edilmesi önlenemeyecektir.

Toplumsal üretim, demokratik bir hayat olmadıkça söz konusu kesimlerin talancılığı süreceğinden, verimli yatırımlara dönmeyecektir. Bu durum egemen konuma gelmiş kesimlerin demokratik gelişmelere olumlu bir gözle bakmalarını önleyecektir. Ayrıca kültürel ve sosyal hayattaki bozuşmayı kendisine dayanak almış baskıcı bir yönetim felsefesini, mevcut düzenin en büyük dayanağı olarak kabul etmek zorunda bırakacaktır. Baskılayıcı yönetme yöntemleri ve kültürel kabalaşma, toplumsal hayatımızın her alanında ortaya çıkacaktır.

Eczacılık alanında ülkenin sosyo ekonomik ve siyasal yapısından kaynaklanan sorunların giderek ağırlaştığını, altından kalkılamayacak hale geldiğini görüyor, yaşıyoruz.

İzlenen politikalar sonucu ilaçta dışa bağımlılık hızla arttı ve daha çok ithalatçı duruma geldik. Böylesi politikaları ve uygulamaları hiçbir zaman kabullenmedik. İlaçta dışa bağımlılığın ülke insanının yararına olmadığını, bu durumun ülkemizi sömürgeleştireceğini, ilacın stratejik özellikleri nedeniyle ülkemizde üretilmesinin gerektiğini, hemen her mekanda dile getirdik. Çoğu zaman yanıt alamadık, bir önlem alınmadığını gördük.

Ekonomik kriz ortamında döviz kurlarındaki hızlı artış ithal ilaca birden yansıdı. Sağlık Bakanlığı'nca döviz kurları belli aralıkta tutulmaya çalışılsa da, piyasa dinamikleri ve oluşan ilaç yoklukları, buna izin vermedi.

Sağlık Bakanı 17 Nisan 2001 de ilaç sanayicileri ile toplanarak ithal ilaçta Merkez Bankası'nın belirleyeceği kurun esas alınacağını, fiyatların ona göre hesaplanması gerektiğini kabul etti. Ancak popülist bir yaklaşımla ithal ilaç fiyatlarının çok yüksek görünmesini engellemek için eczacının karlılığını % 5 düşürerek % 16.67 olarak belirledi.

Yasa mı değişmişti? Hayır. Kararname mi değişmişti? Hayır. Sayın Bakan öyle uygun görmüştü. Kamu kurumlarının ödemeleri ne durumdadır araştırılmadı. Eczacıların kamu kurumlarına yaptığı iskonto araştırılmadı. Eczacının işletme maliyetinin ne olduğu araştırılma gereği duyulmadı. Eczacının karlılığı düşürüldü.

Cumhuriyeti kuranlar ülkenin yönetimine, düzenine aklın, bilimin, çağdaşlığın, hukukun hakim olmasını arzuladılar, bu değerleri yerleştirmeye çalıştılar. Cumhuriyetimizin 80 inci yılını geride bırakırken "Ben yaptım oldu" anlayışlarını kabullenmeyecek, haklarımızı isteyeceğiz. Demokratik hukuk sistemi içinde haklarımızın alınması için mücadele vereceğiz.

Ulu Demirci